

Przeczytałam w gazecie słowa: „Roraty, jak i cały Adwent, nasączone są symbolem światła”. Właśnie one zmusiły mnie wziąć pióro aby podzielić się uczuciami, które się u mnie pojawiły...

Adwent to oczekiwanie radości, światła, cudu. I w naszym kościele świętych Piotra i Pawła Apostołów, który znajduje się w Iwii, te cuda zdarzają się dzięki księdzu Janowi, księdzu Witalijowi, siostrze Irenie.

6 grudnia po Mszy Świętej dla dzieci ukazuje się Święty Mikołaj. Ile radości i zachwytu u dzieci! Są one gotowe i torbę nieść, i za ręce go prowadzić. Ponieważ jest bardzo stary, zmęczony.

Ani do szkoły, ani do przedszkola Dziadek Mróz jeszcze nie przychodził. Święty Mikołaj pierwszy przyszedł do kościoła z prezentami. I mała wnuczka szczerze mu wierzy, zawsze chwali się prezentami i ciągnie złożone rączki do obrazu. † A Mszy roratnie... Ile światła i radości! Twarzyczki dzieci świecą się szczęściem. Im nawet spać się nie chce. Z radością biegną do kościoła, zapalają świece i śpiewają. Patrzę na nich, a w oczach łyż radości i smutku. Smutku, ponieważ w moim dzieciństwie nic z tego nie było. A radości, bo słowa Chrystusa nie przeszły: odrodziła się wiara. A z jaką siłą! Może w taki sposób Bóg powraca dzieciństwo z Bogiem mojemu pokoleniu? Wieczorem w domu jest zajęcie dla całej rodziny. Trzeba zrobić żłóbek dla Dzieciątka Jezusa, zebrać i podzielić się zabawkami z innymi dziećmi, zrobić dobre uczynki... Oto prawdziwe oczekiwanie, przygotowanie się do święta.

Kiedy spotykam księdza Jana Gaweckiego, myślę, jakie to wielkie powołanie – nieść Wiarę, Nadzieję, Miłość do każdej rodziny, być i w radości, i w smutku ze swoimi parafianami. Ta miłość do naszych dzieci, wnuków, którą ksiądz Jan daje im, nie ginie. Ile chłopców i dziewcząt z Iwia rozjechali się po całym kraju z silną wiarą w Chrystusa! Ile młodych rodzin z wdzięcznością wspominają go! A my, starsze pokolenie, dziękujemy Panu Bogu za kapłanów, siostr zakonnych i wszystkich, którzy pracują w kościele w Iwii.

W końcu chcę z całego serca podziękować kapłanom naszego kościoła księdzu proboszczowi Janowi, księdzu Witalijowi, siostrze Irenie, pani Żanie. Podziękować za miłość, którą dzieli się z naszymi dziećmi, z nami. Za ich oddanie Bogu i parafianom, za pomoc w wychowaniu dzieci, młodzieży, za miłe słowa i wsparcie.

Wielu łask Bożych dla Was. Szczęść Boże!